

[Eva Møller]

at få disse områder belyst i relation til de tilsvarende udenlandske.

Vi ser også gerne en øget styrkelse af de humanistiske områder, der gennem studier i kultur og sprog kan være med til at øge dansk eksport til og samhandel med nye og traditionelle markeder.

At der ifølge redegørelsen vil blive lagt særlig vægt på en række områder, nemlig bl.a. grundlæggende forskning til støtte for den teknologiske udvikling, informatik, biomolekylær teknik og jordbrugsforskning, finder vi særdeles udmærket, fordi vi på disse områder har gode forudsætninger for at gøre os gældende også på internationalt plan, og fordi vi ved forskning på disse felter har fremragende muligheder for at styrke samarbejdet mellem forskning og erhvervsliv – et samarbejde, der også er nyttigt for den generelle opbakning bag det at yde øgede bevilgninger til forskningen.

Der er gennem den ansættelsespolitik, vi har ført i de seneste år, skabt problemer med dels rekrutteringen af nye forskere, dels muligheden for at fastholde de meget højt kvalificerede forskere, vi har i Danmark, også set med udenlandske øjne. Jeg kan derfor give det konservative folkepartis opbakning til bevillingerne dels til forskerrekruiteringsplanen, dels til de såkaldte superprofessorer. Vi tror, at der hermed er givet et væsentligt bidrag til bevarelse af dansk forsknings høje stade, og vi har glædet os over, at disse nye stillinger giver anledning til en meget omfattende vurdering af de pågældendes forskningsmæssige evner og anlæg.

For et lille og råstoffattigt land som vort, der samtidig har begrænsede menneskelige og økonomiske ressourcer, er det bydende nødvendigt, at vi hele tiden ligger på højde med standarden i den verden, der omgiver os, og som vi skal konkurrere med. Derfor må der også stilles krav til kvaliteten, som absolut ikke må svækkes, end ikke i en sparetid. Altså må der satses stærkt på et kvalificeret uddannelsesforløb for både lærere og elever såvel generelt som på nye områder, for tiden f.eks. datalogi, hvor vi hurtigst muligt må være i stand til at sikre, at alle elever kender faget, lærer at betjene en datamaskine og lærer om de muligheder, den giver den enkelte.

Baggrunden for al forskning er en god uddannelse. Det vil sige, at grundlaget for en

dynamisk forskningspolitik skabes allerede i folkeskolen, der skal sikre en god og solid kundskabsmeddelelse og dermed senere være med til at fremme forskningen.

Bjørn Elmquist (V):

Da vi den 2. december 1982 sidst havde forskningsdebat her i folketinget, udtrykte jeg et lønligt håb – ja, lønligt var det vel egentlig ikke, for jeg tillod mig at sige det her fra talerstolen – nemlig det håb, at også denne spare regering kunne finde frem til muligheder for en øget indsats, hvad tilskud og finansiering angår på forskningsområdet. Jeg forstår meget vel, at undervisningsministeren fra talerstolen måtte advare mig mod at have for store forhåbninger i den henseende. Men når vi nu i dag har forskningsdebat igen, 2½ år efter, er jeg alligevel glad for at kunne fastslå, at regeringen har fundet mulighed for at afsætte noget større midler på dette område. Det er ikke det store spring fremad, det kan man ikke påstå – det er der heller ingen der påstår – men alligevel er en nedgangslinje blevet vendt. Vi må huske, når vi ser på de 500 mill. kr., som undervisningsministeren har inden for sit felt, at det alene er inden for dette ene ministerium. Der kommer andre ministerier til, og vi må da også huske, at der er en verden uden for den offentlige sektor, der er en privat sektor. Jeg tror, jeg i dag kan udtrykke håbet om, at vi med dette sætter, jeg vil ikke tale om en lavine, men så dog en lille snebold i gang, som kan få en effekt, kan rulle den rigtige vej; den kan blive større og større, og der vil også fra den private sektor i takt med den stadige forbedring af den danske nationaløkonomi være større muligheder for at afsætte de nødvendige midler på dette område.

Vi må ikke glemme, at vi ved en international sammenligning står meget dårligt rustet. Det gælder, hvis vi sammenligner med vore nærmeste nabolande, hvad de anvender til forskning; så er vi bagud, og foretager vi en sammenligning med lande, der står uden for EF, ikke-europæiske lande som USA og Japan f.eks., er vi endnu længere bagud.

Jeg husker endnu, hvordan professor Woldbye op til vores forrige debat understregede behovet for en øget indsats på området. Det var manende ord: hvis ikke vi forøgede indsatsen, ville vi have svært ved bare at op-